

Skrevet av 3-7-3-4-2 Tessa Louise Blackwood (Hojem) Kruger om hennes far.

Krigshistorien til 3-7-3-4 Colin Clayton Hojem

Colin Clayton Hojem som ung

Colin var den fjerde av i alt 5 sønner av Johan Christian Hojem (3-7-3) og Norah Sutherland (Clayton) Hojem. Han var født 12. september 1925, vokste opp på en grønnsakfarm i Weenen, og fikk sin skolegang i Durban og i Estcourt, Kwa-Zulu Natal, Sør-Afrika.

Meldte seg til tjeneste under andre verdenskrig

Colin var 14 år gammel og elev ved Estcourt High School, da andre verdenskrig startet i desember 1939. To av hans eldre brødre meldte seg til tjeneste for South African Airforce (SAF), Graham Clayton Hojem (3-7-3-2) i 1940 og Rodney Clayton Hojem (3-7-3-3) i 1941. Colin ønsket også å melde seg til luftforsvaret, men trengte sin fars tillatelse siden han ikke var myndig. Colins far hadde nektet ham å søke tjeneste som pilot fordi hans bror, Graham, allerede hadde blitt skutt ned i juli 1941. Han hadde imidlertid overlevd. Jeg er sikker på at det var dette som motiverte Colin til å ønske seg tjeneste i luftforsvaret. Den 17. desember 1941 ble Graham skutt ned på ny, og intet spor ble noen gang funnet etter hverken ham eller flyet. En måned før han fylte 16 år, i august 1941, sluttet Colin på skolen og meldte seg til tjeneste som mekaniker i luftforsvaret.

Colin skrev følgende i sine memoarer i 1982:

Det er juli 1941, og jeg er hjemme på ferie fra skolen. Soknepresten kommer opp veien gjennom hovedhagen, hagen med de to store Jacaranda trærne på høyre side, og min mor aner det verste. Selv skjuler jeg meg, bare for å bli forklart senere at soknepresten har brakt budskapet om at min eldste bror, Graham, en pilot i luftforsvaret, er savnet i det øst-afrikanske feltområdet.

Stor jubel noen få, korte uker senere. Han har vendt tilbake til sin forlegning etter at han har måttet nødløse i Somalia. Min eldre bror, Rodney, har allerede meldt seg til tjeneste i luftforsvaret. Jeg er avhengig av at min far lar seg overtale til å tillate meg å forlate skolen, og i august 1941 slutter også jeg meg til luftforsvaret. Jeg tilbringer min 16-årige fødselsdag i leiren. I desember 1941 melder soknepresten seg igjen, denne gangen for å melde at Graham er savnet over Derna, antatt drept. Min far gir aldri opp håpet om at Graham en dag skal komme vandrende opp hagegangen. I juli 1942 er jeg på et radioteknikerkurs i Bloemfontein da jeg blir innkalt til adjutanten, kaptein Bestel. Ved et underlig sammentreff kjenner jeg ham nesten fordi han er adoptiv sønn av en herr Thormaset fra Weenen. Jeg kjenner herr Thormaset som en praktfull person som vet alt om hvordan man fanger sommerfugler, hvordan man lodder propellen til akselen på min Meccano speedboat, og hvordan man kan lage en pumpe av en gummislange ved å presse denne mellom en rotor og en kurvet flate. Foruten sommerfugler samler han også "bushman artifacts" og lærer meg en masse. Kaptein Bestel forteller meg at min mor er død, og han ordner togreise for meg til Johannesburg for begravelsen. Jeg ser på min mors ansikt for siste gang, og har aldri sett henne så fredfull - hun er hos Graham.

Colins tjeneste i andre verdenskrig

Etter at han hadde fått sin opplæring som flymekaniker, og spesielt som radiooperatør i No.2 Squadron, ble Colin sendt til Egypt i mars 1943, deretter til Tunisia, Tripolitania (som var en italiensk koloni lokalisert i dagens vestre Libya) og til Sicilia. I 1944 var han forlagt i Foggia i sørlige Italia, og deretter sendt tilbake til Egypt. No2 Squadron var en jagerskvadron som skulle beskytte langsomtflygende bombefly-skvadroner. Han lærte morsekode og reparerte flyradioer, vanligvis ved å skifte rør. Han deltok aldri i kamp. Det nærmeste han kom, var at han en gang så en italiensk pilot hoppe ut i fallskjerm.

Min far snakket meget sjelden til meg om sin krigstjeneste, men han forklarte meg morsealfabetet. Han snakket også om en apekatt som ble kalt Jacko. Da jeg undersøkte arkivene til No2 Squadron, fant jeg følgende:

Når det gjelder pilotene og bakkemannskapene, var disse glade for å forlate ørkenen og glede seg over mer siviliserte strøk i Tunisia, med bedre mat, mer rikelig med vann og komikken som skvadronens ulike maskoter forårsaket. Løytnant Antony Britten fra No 5 Squadron skrev at de hadde en liten foxterrier kalt Chippy som fløy på alle kommunikasjons-flightene, og som til slutt landet i Italia. No 2 Squadron hadde en livlig apekatt kalt Jacko som de hadde skaffet seg i Etiopia. Jacko var ganske berømt og pleide å ri damesal på en mellomstor hund med navn Junkers.

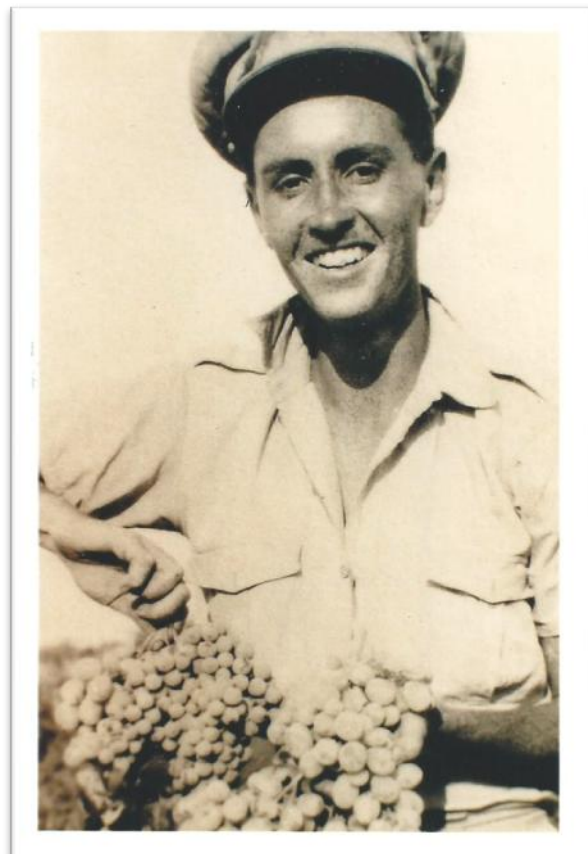
Den fullstendige artikkelen kan finnes på:

<http://www.historynet.com/world-war-ii-cutting-general-erwin-rommels-aerial-lifeline-to-north-africa.htm>

Colin i uniform, antakelig tatt i "the Western Desert", cirka 1943

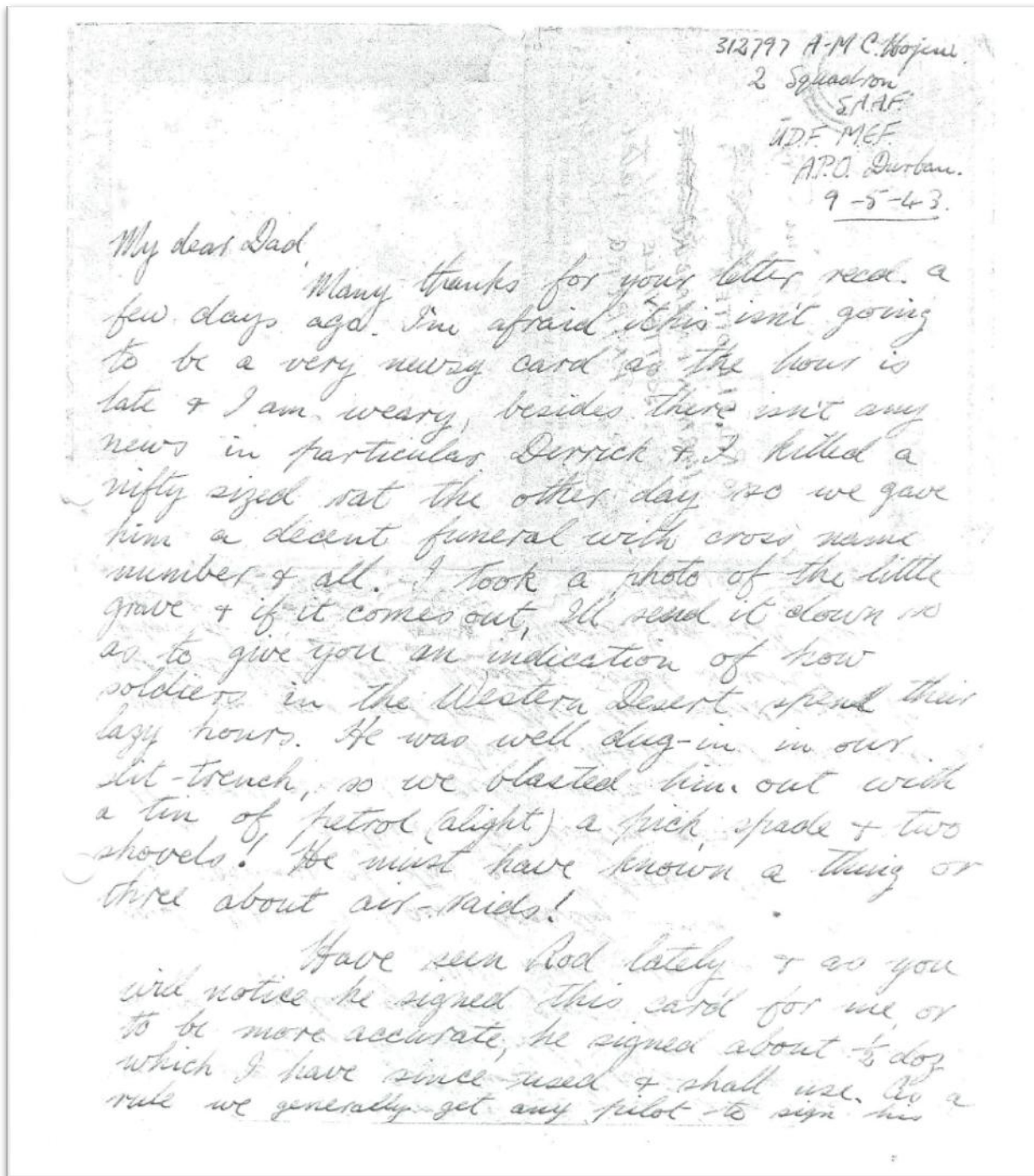

...og idet han plukker druer i Italia cirka 1944:

Colin var bakkemannskap i den samme skvadron som broren Rodney gjorde tjeneste i. Når Colin sendte luftpost brev hjem til sin far, pleide han å få Rodney til å signere på forsendelsen. De måtte nemlig ha slik autorisasjon fra en pilot før de sendte brev.

Her er et brev, med autorisert konvolutt, som Colin skrev i mai 1943.

name on our cards, & we just drop 'em in the box. Did you get those photos I sent. I wrote to Pam tonight as well, but forgot to mention the one I asked you to give her.

Well Dad old chap, 'tis now past 11pm & I am beastly tired. I can hear the booming of the guns from the front line — nothing to worry about — must be well over 30 miles away.

This is "Hojall" tent closing down. Tune in your post-box this time next week for another letter from Western Scrub Desert!

Picture of desert Cheers Dad with much love, Colin

BY AIR MAIL
AIR MAIL
LETTER CARD
IF ANYTHING IS ENCLOSED THIS CARD WILL BE SENT BY ORDINARY MAIL

To R.D. ELLIOTT Esq,
14A NEW ENGLAND ROAD,
SCOTT'S VILLE
PA MBURG
Natal
So Africa.

WHEN FOLDING THE LETTER CARD, JUST CONFORM IN SIZE AND SHAPE WITH THE BLUE BORDER, WITHIN WHICH THE ADDRESS ONLY MAY BE WRITTEN.

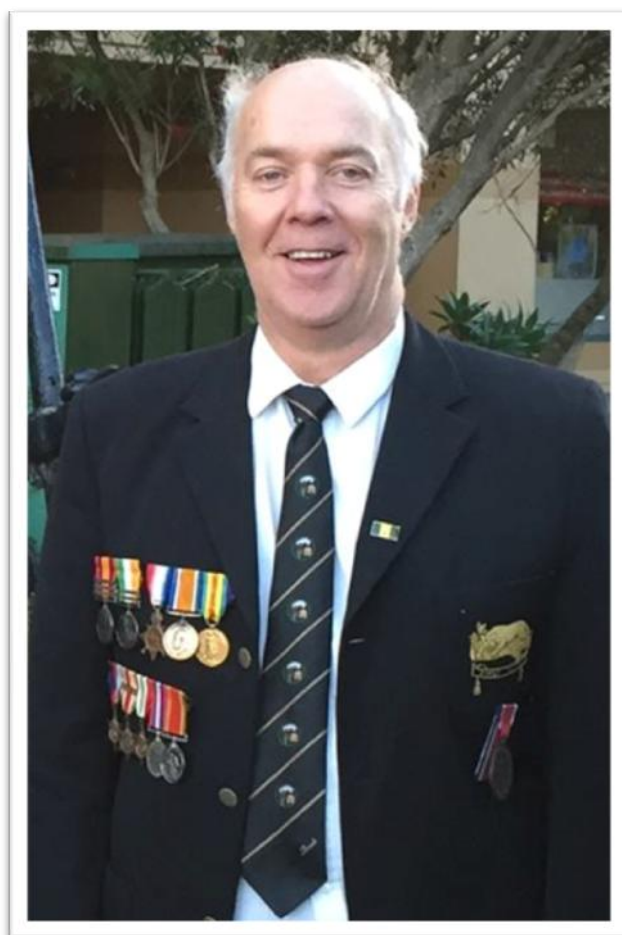
443

De følgende medaljene og dekorasjonene ble tildelt Colin

1939 - 1945 Star
Africa Star and Rosette
Italy Star
The War Medal 1939 - 1945
Africa Service Medal
North Africa 1942 -1943 Clasp

Medaljer, inkludert Colins, båret av hans eldste sønn Johan Warwick Blackwood Hojem (3-7-3- 4-1)

Etter den andre verdenskrigen

Krigen sluttet i september 1945, men Colins far forlangte at han skulle komme hjem tidligere. Han ble dimmitert i november 1944.

Etter å ha gått på universitetet giftet Colin seg med Joy Louise Lake (Blackwood) Hojem i februar 1952. Han var en kjærlig ektefelle, og en vidunderlig far for sine 3 barn, beundret av

alle. Han var en suksessfull forsikringsmann, og deretter krøtterfarmer. Colin og Joy kalte sine Charolais-fe for ”stud Perseverando”. Dette er det referert til på gravsteinen på bildet nedenfor, i tillegg til hans tjeneste i No2 Squadron SAAF.

Colin var alltid interessert i filmer og bøker om krigen. I sine senere år pleide han å oppleve voldsomme drømmer om å være i krigen, men likevel snakket han lite om sin tjeneste i andre verdenskrig.

Colin, da han besøkte SAAF Museum i Port Elizabeth, Sør- Afrika, 2 år før han døde i juni 2005, i en alder av 79 år.

Colins gravstein på West Street gravlund, Durban, Kwa-Zulu Natal, Sør-Afrika.

